

דפוס ספרד וכת"י ס	אסקוריאל
<p>שמסב בראש. כדמפ' סדרי היסבה כדאמר' בברכות כיצד סדר היסבה הגדול באמצע כו'</p>	<p>שמסב בראשו. כשמברין אותו יושב באמצע כדרך גדול כדמפרשי' דרך היסיב' בברכו' כיצד סדר היסבה הגדול באמצע</p>
<p>אבחר דרכם ואשב ראש כאשר אבליים ינחם. כך היה אומ' איוב עד שלא בא לידי צער זה הייתי בוחר דרכם ומורה להם דרך ארץ כיצד ילכו ויבואו והייתי יושב ביניהם בראש כאשר אבליים ינחם כאבל המתנחם אלמא אבל ישב בראש</p>	<p>אבחר דרכם. עד שלא בא עלי צער זה הייתי בוחר דרכם ואמר להן כך וכך תעשו והייתי מברר להם דרכם והייתי שוכן כמלך בגדוד וגו' איתא בגמ' ינחם אחריני משמ' ינחם משמ' לאחרני דהמנחם את אבילים הוא מיסב בראש, ונוחם כתב יוד ארוכה מעט דמשמ' ויושב בראש כאש' ונחם כלומר כאבל המתנחם ל"א ינחם כת' דמשמע אבל מתנחם דסוגיא דקר' משמע להדיא טפי ינחם</p>
<p>משום דמדליא כצפורי ואין החבל שבאותו נקב כל כך בדוחק אלא להאריכה ולקצרה כשהן רוצין כט. א</p>	<p>מעין יעקב אין להם מנוחה. לשבח קאמר והולכין מג"ע לרקיע ומרקיע לג"ע לטייל ולשמוח שנ' ילכו מחיל אל חיל וגו'</p>
<p>כפי טורי בפי ושט. עקל של נסרים שעושין בספינות ים אוקינוס לפי שים אוקינוס אינה מקבלת ברזל ואין יכולין לחזק ולחבר דפני הספינה וקושרין דף לדף בעקלים בדוחק גדול כדי שלא יכנסו המים לתוכה</p>	
<p>אין להם מנוחה. לשבח קאמא והולכין מגן עדן לרקיע ומרקיע לגן עדן לטייל ולשמוח שנ' ילכו מחיל אל חיל וכו' ופדויי יי' ישובון ובאו ציון ברנה וגומ' וכתוב הפכת מספדי למחול לי וכו' אז תשמח בתולה במחול ויש תקוה לאחריתך וגו' כי שם צוה יי' את הברכה חיים עד העולם</p>	

הערות

1. נראה לתקן כמו באסקוריאלי: "שהמזבח בטל", שהרי להלן הוא מסביר מדוע אם משייר בבנין לא הוי ביטול מזבח. ובעין יעקב כתוב "משום שכינה".
2. נראה שצ"ל: "וק' אמות של בית שני", כבאסקוריאלי. אמנם גם בע"י כתוב כמו ב-ס.
3. נראה שלפניו כתוב: מאי, כנוסח ר"ק. וכך גם נוסח הגמרא בכתב יד זה. וכן במינכן 95, לונדון 400, ואוקספורד 366.
4. בר"ק הלעז חסר. הלעז נמצא גם ברש"י פסחים לה, א ד"ה גולבי; מנחות ע, ב ד"ה גולבא.
5. וקשה לדעת האם כך היא ברש"י, או שמא שינה כאן בגלל פירוש הרב נרבוני דלעיל.
6. מכאן ואילך יש גם בד"ס, וההשלמות בנוסח כת"י ס לקוחות משם.
7. עד כאן יש בד"ס.
8. מכאן ואילך יש גם בד"ס.
9. עד כאן מועתק מכת"י ס, מכאן ואילך חסר ב-ס ומועתק מד"ס.
10. ובשיטה (עמ' עג): "בית כניסת ביתו".
11. חילוף: בית השמחה – בית המשתה, נמצא גם בפירוש רגמ"ה. במיוחד לרש"י כתוב: בית המשתה, ואילו בפירוש רגמ"ה (עמ' קיג): בית השמחה. על משמעות החילוף ראה: ש"י פרידמן, "עיונים בדרכי פרשנות התלמוד – לרגל הופעת מהדורת ארטסקרול בעברית", בד"ד, 7 (תשנ"ה), עמ' 83 ואילך, הדיון בסוגיית מועד קטן בעמ' 86, הערה 27.
12. הקטעים באות מוטה כתובים בגליון כתב היד.